

metge amb *tarifa a la visita*, d'una quota que s'aproximi el més possible a la de la clientela ordinària. Tota *tarifa a preu fet* deu ésser rebutjada com immoral.

XI Per les *funcions públiques*, el Sindicat deu esforçar-se per a obtenir el principi de nomenament per *concurs* o, almenys, pel valor dels títols, el que constitueix una garantia per als malalts, equitat per als competidors, independència i estabilitat per als titolars.

En el cas de *revocació* d'aquests, ningú podrà acceptar la successió sense prèvia autorització del Sindicat. Aquesta autorització sols serà donada si la revocació ha sigut pronunciada per falta greu.

XII Els metges de les col·lectivitats estan obligats, per quant atany a llurs clients, a les regles ordinàries del *secret professional*. Deuen, per consegüent, negar a les col·lectivitats tota declaració que constitueix una violació d'aquest secret.

XIII En canvi, el *metge expert*, *inspector* o verificador, té el dret de comunicar a sos comitents el resultat complet de son examen, tota vegada que ell ha sigut designat expresament per a aquest efecte i que el malalt s'ha deixat examinar en ple coneixement de causa.

D. — DEURES DEL METGE AMB LLURS CONFRARES

XIV Adoptar, per a amb els altres, la mateixa actitud que es desitjaria, per *reciprocitat*, sigués presa per a amb un mateix, aital deu ésser el principi que reguli les relacions del metge amb els seus confreres.

XV Des de sa *instal·lació* en una localitat ja proveïda de metges, el recent vingut anirà a presentar-se als seus confreres; aquesta visita deu ésser tornada.

En les *relacions ulteriors*, si el mateix diploma confereix iguals prerrogatives als seus possessors, el més jove manifestarà certa deferència als seus majors; en compensació, la actitud d'aquests serà sempre cordial per a aquells.

XVI Es convenient abstenir-se de una forma absoluta de tot propòsit o de tota actitud susceptible de desacreditar un company, sobre tot en els medis extra-mèdics i encara més en una família a la qual aquest hagi prestat els seus serveis. No deuen tampoc pendre's en consideració, sense haver-se assegurat de la realitat de sa existència, els *propòsits descortesos* que un tercer, sovint interessat, diu que han sigut finguts per un confrere.

XVII En cas de *difficultats* amb un company, el metge assajarà primerament d'aplanar el desacord mitjançant una diligència personal. Si no consegueix res, es sotmetran els fets de la causa al President del Sindicat, per als fins de l'arbitratge.

XVIII Si el malalt té el dret de donar o retirar sa confiança a qui li convingui, cap metge pot permetre's l'assajar de *suplantar un confrere*, prop dels seus malalts.

XIX Fora del *despatx*, que és un terreny neutre

on cada u és lliure de rebre els que vinguin, el metge no pot anar junt a un malalt *incògnit* sense haver obtingut la prova de que el confrere que l'ha precedit ha sigut desinteressat dels cuidados anteriorment donats.

XX. No obstant, si ell és cridat prop d'un malalt en *curs de tractament*, en cas d'extrema urgència o en l'absència del metge que l'assisteix, l'humanitat pot fer al metge el deure de visitar aquest malalt. Al regrés del seu confrere, deu informar-lo del tractament instituit i cesar ses visites. Només poden ésser continuades les visites fetes a un malalt en l'ocasió d'un reemplaçament.

XXI. Instal·lar-se sense el seu consentiment forma en la localitat en què exerceix un colega que s'ha *reemplaçat*, o continuar a exercir en el radi d'acció d'una *clientela cedida a títol oneros* són gestes igualment condenables.

XXII. El metge que, fora de tota crida personal, fa *visites* en dia i hores fixes en una localitat en la qual no té el seu despatx, comet una falta de les més reprehensibles, sobre tot quan hi ha altres metges que exerceixen en la mateixa localitat.

XXIII. Constitueix igualment un acte de *concurrència deslleal* el fet de consentir una taxa d'honoraris inferior a la que s'aplica en la localitat o en la regió, i que ha sigut fixada pel Sindicat en proporció al promig de la vida. La *medicina amb rebaixa* disminueix sempre el metge i no té res de comú amb l'exercici d'una beneficència discreta i ben pensada.

XXIV. Tota *col·laboració entre confreres*, provocada pel metge que assisteix o, més rarament, acceptada per ell conforme al desig del malalt, deu únicament inspirar-se del sol interès del client, tracti's de consulta o d'operació.

XXV. La *consulta* amb un confrere, no deu exigir-se més que en cas de necessitat. D'altra part, ella no deu jamai d'ésser negada, tret del cas de dignitat professional del consultant, sobre tot si ha sigut sancionada d'una formalitat regular.

En cas de *desacord* greu al curs de la consulta, la família deu ésser avisada, a fi de que un tercer vingui a arbitrar el debat. El metge de capçalera, per la seva dignitat personal, deu de retirar-se, en el cas que la seva opinió no hagi prevaletgut prop del client.

XXVI. Designats al malalt pel metge de capçalera, els *consultants* o els *especialistes* deuen immediatament informar lo per escrit del resultat de l'examen. La seva missió especial terminada, ells no deuen en cap cas continuar en relacions directes amb el malalt, al menys per altres cuidados que els que depenen de la seva especialitat.

XXVII. En cas de *intervenció*, el cirurgià, sol responsable, distribueix el comès de sos col·laboradors. Però ell procurarà que el Metge de capçalera estigui present i li reservarà un comès honorable.

XXVIII. La experiència ha demostrat que per a evitar més tard contestacions inacceptables, les *trans-*